

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/120/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822010176
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6822010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kviatka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2022, v trestnej veci obžalovaného X. D., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu v Revúcej sp.zn. 2T/59/2022 zo dňa 17. augusta 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Revúcej sp.zn. 2T/59/2022 zo dňa 17.08.2022 bol obžalovaný X. D. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od mesiaca september 2021 až do 03. 11. 2021 v obci D. v maringoťke us pôsobenej na celoročné bývanie, pri rodinnom dome s popisným číslom XX, takmer každý deň spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. M. S., nar. XX. XX. XXXX, mal. J. S., nar. XX. XX. XXXX a mal. K. F., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je synom jeho družky, s ktorými v tom čase žil v spoločnej domácnosti s výnimkou jedného mesiaca u maloletého K. F., ktorý sa od presne nezisteného dňa v mesiaci september 2021 do polovice októbra 2021 zdržiaval u svojej tety T. B., a to tým spôsobom, že najmä maloletého K. F. bezdôvodne udieral dlaňou a päšťou po tvári, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu zabitím, pričom naposledy dňa 03. 11. 2021 udrel maloletého rukou po tvári a uhryzol do nosa, naháňal ho po dedine a hádzal po ňom kamene, pričom sa mu ho nepodarilo trafiť, taktiež fyzicky napadol maloletú M. S., tak, že v presne nezistený deň začiatkom septembra 2021 ju udrel rukou na pravú stranu tváre, následne dňa 03.11.2021 ju udrel rukou jedenkrát do tváre, tiež sa jej vyhrážal, že ju zabije, zároveň aj maloletej J. S. v presne nezistenej dobe vulgárne nadával a všetky maloleté deti vyhánal z domu, vyhrážal sa im zabitím a svojim agresívnym správaním vyvolával u svojich detí strach a stres a dôvodnú obavu, že svoje hrozby uskutoční, pričom týmto konaním maloletý K. F. utrpel zlomeniny nosových kostí bez posunu a pomliaždenie tváre vľavo v podočnicovej oblasti s dobou liečenia 21 dní a maloletá M. S. utrpela pomliaždenie mihalnice a okolia oka s dobou liečenia do 7 dní, čím spôsobil poškodenému mal. K. F. škodu za bolestné vo výške 566,50 €.

Za túto trestnú činnosť ho Okresný súd Revúca odsúdil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím 49 ods. l písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. mu súd uložil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil

obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej strane: JUDr. I. I., advokátka so sídlom, T. XXX/XX, O., škodu vo výške 566,50 Eur.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená odvolanie okresný prokurátor v Revúcej.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s trestom, ktorý bol obžalovanému uložený. Má za to, že mu mal byť uložený nepodmienečný trest, a to vzhľadom na okolnosti, a na to, že sa skutočne hrubo správal voči svojim maloletým deťom.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil nepodmienečný trest vo výmere 36 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní prokurátora, sa obžalovaný X. D. nedostavil, zaslal však súdu písomnú žiadosť, v ktorej súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti a požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Krajský prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom odvolaní trvá, pretože je toho názoru, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny a navrhol, aby mu bol uložený trest v zmysle odvolania okresného prokurátora.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že uložený trest považuje za primeraný vzhľadom na to, že ho opustila manželka, táto zanedbávala deti, obžalovaný sám sa staral o deti, chodil do roboty. Deti boli v pubertálnom veku, nerešpektovali ho, nevedel obsiahnuť ich výchovu, avšak robil všetko, čo bolo v jeho silách. Preto vzhľadom na okolnosti prípadu považuje uložený trest za primeraný a odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. č. 301/2005 Z.z. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že, odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. č. 301/2005 Z.z.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že obžalovaný v danej veci urobil vyhlásenie o tom, že je vinný, a preto odvolací súd ani nepreskúmal otázku viny, ale zameral sa len na to, aký trest bol obžalovanému uložený a či je primeraný.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný X. D. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestného činu tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, i na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K odvolacím námietkam prokurátora o tom, že uložený trest obžalovanému je neprimerane mierny krajský súd uvádza, že s takýmto názorom prokurátora sa nestotožnil. Ani sám prokurátor okrem konštatovania, že obžalovaný sa hrubo správal voči všetkým maloletým deťom v odvolaní neuviedol, prečo by mu mal byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že tento bol doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný a aj to v dlhšom časovom odstupe (2005), tento trest má zahladený, aj keď to z odpisu registra trestov nevyplýva, avšak o tom už mal súd dávno rozhodnúť, pracuje. Súd sa potom stotožnil s vyjadrením obhajcu na verejnom zasadnutí súdu, a preto odvolaniu prokurátora nevyhovel.

Za takéhoto stavu preto tunajší krajský súd rozhodol tak, že odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto svoje rozhodnutie krajský súd prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.